

töltött el bennünket, hogy a versenybizottság pályázatunk értékelésénél kiemelte a „magas színvonalú iskolai könyvtári, könyvtár-pedagógiai munkát, a versenyen eddig elért eredményeket és a verseny iránti elkötelezettséget”.

Nagy feladat várt ránk, de tudtuk, hogy számíthatunk az iskolavezetés, kollégáink és lelkes diákjaink támogatására is. Az előkészületek során arra törekedtünk, hogy mind szakmai szempontból, mind élményekből s a híres szatmári vendégszeretetből is sokat tudjunk nyújtani vendégeinknek. Reméljük, mindenki számára emlékezetes marad a kirándulás, a környező, kicsi falvak szépsége, a mátészalkai Szatmári Múzeum gyűjteménye és mesélőkedvű igazgatója, a finom kenyérlángos, néptáncgyűjtésünk fergeteges műsora, a délelőtti látogatás a városi Képes Géza Könyvtárban, s a rövid városnéző séta is.

Persze az igazi munka másnap, szerdán délelőtt, a verseny ünnepélyes megnyitóját követően kezdődött. A zsűri tagjai és a versenyzők minden kreativitásukat, tudásukat latba vetve lázasan dolgoztak összetett, de rendkívül érdekes feladatukon. A versenyzők az ismeretlen könyvtári környezetben is jól teljesítettek, hiszen minden feltétel adott volt a zökkenőmentes munkához.

Úgy érezzük, a verseny megerősített bennünket önmagunkba vetett hitünkben, abban, hogy jó úton járunk, s ismét megbizonyosodtunk a könyvtár és a könyvek életünkben betöltött nélkülözhetetlen szerepéről is. Mindössze annyi hiányérzetünk maradt, hogy az idő rövidege miatt sajnos nem volt lehetőségünk elmélyültebb szakmai beszélgetésekre.

Végezetül megköszönjük a zsűri tagjainak és az Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum munkatársainak lelkiismeretes, magas szintű szakmai tevékenységüket, s idézünk egy részletet *Dömsödy Andrea* iskolai könyvtári szakreferens nekünk írt leveléből, kinek szavaihoz mi is csatlakozunk:

„Nagyon köszönjük minden felkészítő kollégának a tehetséges tanulók fejlesztésébe fektetett nem kevés munkáját! Gratulálunk az idej legjobbaknak!” ■

(A szerzők a mátészalkai Esze Tamás Gimnázium könyvtárostanárai)

Lelki gazdagodás az iskolai könyvtárban

Folytatódott a könyvtárhasználati verseny Kassán is

A 2009/2010-es tanévben hagyományteremtő szándékkal kerestünk határon túli partnereket a Bod Péter Országos Könyvtárhasználati Verseny lebonyolításához. Ezzel is szeretnénk hozzájárulni a könyvtár-pedagógia fejlesztéséhez, a könyvtári módszerek terjesztéséhez. Az ezzel kapcsolatos tudás és az elkészült feladatlapok megosztásán túl pedig ezzel is szeretnénk egy lehetőséget nyújtani ahhoz, hogy minél több kultúrához, tanulás-hoz kötődő pozitív élményhez juthassanak a tanulók.

A 2009-es felhívásunkra jelentkezett *Fülöp Éva*, a kassai Ipariskola könyvtárostánára, akinek bemutatkozását, első tapasztalatait e lap ezévi első számában olvashatják. A szervezési nehézségek ellenére, a kolléganő szakmai elhivatottsága és a tanulói igények eredményeként a magyarországi versennyel párhuzamosan a 2010/2011-es tanévben is vetélkedhettek az iskolai könyvtárban a kassai középiskolás diákok.

A tapasztalatokról, élményekről néhány rövid beszámolót teszünk közzé, melyek véleményünk szerint megmutatják az úttörő kezdeményezés szükségességét, eredményeit.

A könyvtár akkor tölti be szerepét, ha élet van benne. Számomra a könyvtárhasználati verseny újabb lökötést, elevenséget hozott: látni 24 diákot, amint csendben, szorgalmasan böngészik a lexikonokat, értelmes dolgokat keresnek az interneten, s önmaguk is rácsodálkoznak adatokra egy-egy új információ olvasatán. Egy könyvtáros számára nincs felemelőbb érzés! Így éltem meg újra a háromfordulós Bod Péter könyvtárhasználati versenyt, amely keretén belül jó volt újra tapasztalni a kollégák nagyszerű hozzáállását, részvállalását. Fájjalom, hogy nem döbbenek rá még Szlovákiában az iskolai könyvtárak és könyvtárosok fontosságára... De remélem ez az idő is eljön, s mi már akkorra kemény gyakorlatokkal rendelkezünk majd. Nagy érdeme van ebben *Dömsödy Andreának*, az OPKM szakreferensének, aki mindenben maximálisan támogatott és sok ajándékot küldetett a résztvevők számára.

(A szerző a kassai Ipariskola könyvtárostánára)

Egy középiskolai tanár azt gondolhatná, mi sem természetesebb annál, hogy a diákok már tudják, hogyan kell információkat gyűjteni a könyvtárban vagy az interneten... Aztán egy feladat megoldása kapcsán kiderül,

hogy még a legjobbak számára is gondot jelent, miként és melyik lexikonhoz, enciklopédiához forduljanak. A világhálón nem egyszerű a keresés, mert meg kell tanulni azt is, hogy mire hogyan kérdezzünk rá.

Ezért lett népszerű és tanulságos az a könyvtárhasználati verseny, amelybe a kassai magyar szakközépiskola, az „Ipari” könyvtára is bekapcsolódott, ahová a Márai Sándor Gimnázium diákjait is meghívták.

Persze a könyvtárban való jártasság elsajátítása mellett az ismeretek logikus felhasználása, a kreatív gondolkodás, a rugalmas helyzetfelismerés is fontos volt. Az utolsó fordulóban a versenyző csapatok egy választott tematikájú színes helytörténeti, illetve történelmi folyóiratot „ollóztak” össze. A lelkesedéssel és a megszerzett tudás öröme túl a végén könyvjutalomban, oklevélben és egyéb apróságokban részesültek a diákok, a sütemény és patogatott kukorica mellett. Fülöp Éva könyvtáros pedig újabb ötletek megvalósításán és hagyománnyá tételén töprenghet... Amint az olvasómaraton is rendszeressé vált, és az itt végzett diákok nem ritkán dicsekszenek azzal, hogy diákeveik egyik legszebb pillanata volt a könyvek között eltöltött 24 óra.

(A szerző a kassai Ipariskola magyar-történelem szakos tanára)

Manapság elfogadott tény, hogy a fiatalok nem olvasnak, nem járnak könyvtárba, a számítógép mellett a könyvek labdába sem rúghatnak. Szerencsére azért még vannak olyan események, amelyek megcáfolják ezt. Ilyen esemény volt ez a könyvtárhasználati verseny is. Ennek alkalmából ugyanis 16–18 éves középiskolások ültek össze a könyvtárban, hogy megmutassák, nemcsak az internet, de a könyvek világában is szeretnének jártasságot szerezni. Tették mindezt szabadidejükben, tanítás után, komolyan véve az egyes feladatokat. Azt hiszem, semmi sem bizonyítja jobban, hogy a könyvek és az irodalom soha nem mennek ki a divatból. Nincs okunk pesszimizmusra, amíg van, aki szervezője, illetve van, aki résztvevője akar lenni az ilyen – s ehhez hasonló – rendezvényeknek.

(A szerző a kassai Márai Sándor MT Alapiskola és Gimnázium magyar–angol szakos tanára)

Már második éve került megrendezésre a könyvtárhasználati verseny. Érdekes feladatok vártak ránk. Külön csapatok voltak, és egy csapatban két-három diák dolgozott

együtt. Ami nekem különösen tetszett, az a csapatmunka volt. Számíthattunk egymásra, és közös erővel oldottuk meg a feladatokat. Sok új dolgot tanultunk és tapasztaltunk. Köszönjük Éva néninek, aki a könyvtár lelke. Bátorított minket, és mellettünk állt. Nagy örömmel tölt el minket, hogy e verseny által is színesebbé, mozgalmasabbá vált iskolai életünk!

(A szerző a kassai Ipariskola tanulója)

A Márai Sándor Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskolát és Gimnáziumot egy háromfős csapat képviselte a könyvtárhasználati versenyen. A versenynek köszönhetően új ismeretekre tettünk szert a lexikonokról, illetve az internetet böngészve rengeteg információval gazdagodtunk, sőt még az újságszerkesztésbe is belekóstoltunk. A verseny mindhárom fordulója barátságos hangulatban telt el, a csapatok serényen dolgoztak. Köszönjük, hogy részt vehettünk a versenyen, és köszönet a szép ajándékokért is.

(A szerzők a kassai Márai Sándor MT Alapiskola és Gimnázium tanulói)